

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 4844/2022
30.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа Драган Вељковић, адвокат из ..., ради исплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3844/2022 од 13.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3844/2022 од 13.09.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3844/2022 од 13.09.2022. године у ставу првом изреке и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 275/20 од 24.03.2022. године у ставу првом и другом изреке, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев и обавезује тужена да тужиоцу на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде исплати за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године укупан износ од 44.870,42 динара, и то:

- за мај 2017. године, износ од 1.591,93 динара, за јун 2017. године износ од 497,85 динара, за август 2017. године, износ од 1.591,93 динара, за октобар 2017. године износ од 497,85 динара, за новембар 2017. године износ од 497,85 динара,

- за јануар 2018. године износ од 4.123,95 динара, за фебруар 2018. године износ од 499,76 динара, за март 2018. године износ од 2.915,89 динара, за април 2018. године износ од 1.707,82 динара, за мај 2018. године износ од 4.123,95 динара, за јун 2018. године износ од 1.707,82 динара, за јул 2018. године износ од 2.915,89 динара, за август 2018. године износ од 4.123,95 динара, за септембар 2018. године износ од 499,76 динара, за октобар 2018. године износ од 4.123,95 динара, за новембар 2018. године износ од 2.915,89 динара, за децембар 2018. године износ од 1.707,82 динара,

- за јануар 2019. године, износ од 6.273,66 динара, за март 2019. године износ од 120,55 динара, за април 2019. године износ од 534,69 динара, за мај 2019. године износ од 948,82 динара, за јул 2019. године износ од 948,82 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате, као и да на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС бр.120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, исплати за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године укупан износ од 21.577,41 динар, и то:

- за мај 2017. године износ од 756,61 динар, за јун 2017. године износ од 236,61 динар, за август 2017. године износ од 756,61 динар, за октобар 2017. године износ од 236,61 динар, за новембар 2017. године износ од 236,61 динар,

- за јануар 2018. године износ од 1.952,61 динар, за фебруар 2018. године износ од 236,61 динар, за март 2018. године износ од 1.380,61 динар, за април 2018. године износ од 808,61 динар, за мај 2018. године износ од 1.952,61 динар, за јун 2018. године износ од 808,61 динар, за јул 2018. године износ од 1.380,61 динар, за август 2018. године износ од 1.952,61 динар, за септембар 2018. године износ од 236,61 динар, за октобар 2018. године износ од 1.952,61 динар, за новембар 2018. године износ од 1.380,61 динар, за децембар 2018. године износ од 808,61 динар,

- за јануар 2019. године износ од 2.959,27 динара, за март 2019. године износ од 60,27 динара, за април 2019. године износ од 267,34 динара, за мај 2019. године износ од 474,41 динар, за јул 2019. године износ од 474,41 динар, за август 2019. године износ од 267,34 динара, све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ решења о трошковима парничног поступка садржана у ставу првом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3844/2022 од 13.09.2022. године и у четвртом ставу изреке пресуде Основног суда у Лесковцу П1 275/20 од 24.03.2022. године, тако што се одбија захтев тужене да јој тужилац исплати трошкове поступка у износу од 37.500,00 динара, а обавезује се тужена да тужиоцу на име трошкова првостепеног и другостепеног поступка исплати износ од 79.732,00 динара, у року од осам дана од пријема пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 40.790,00 динара у року од осам дана од пријема пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 275/20 од 24.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде исплати за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године укупан износ од 44.870,42 динара у износима појединачно опредељеним овим ставом изреке са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС бр.120-335/2007-14 од 25.12.2008. године исплати за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године укупан износ од 21.577,41 динар, у износима појединачно опредељени овим ставом изреке, са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате као неоснован. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца против тужене ради исплате на име накнаде штете због неисплаћених трошкова превоза за долазак и одлазак са рада повучена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 37.500,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3844/2022 од 13.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 275/20 од 24.03.2022. године у ставу првом, другом и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је због погрешне примене материјалног права изјавио ревизију, са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП, иста размотри као изузетно дозвољена.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије сходно члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијане одлуке сходно члану 408. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у утуженом периоду био у радном односу код тужене на неодређено време на основу решења тужене .. бр. .. од 01.05.2006. године у звању виши референт, распоређен на пословима референта за ... са коефицијентом за обрачун зараде 8,30. Решењем тужене од 12.11.2019. године тужилац је распоређен на радно место – послови у Центру за ... у Одељењу за ... при Општинској управи Општине Штрпце. Обрачун зараде тужиоца је вршен према наведеним решењима. Тако утврђена зарада по основу радног ангажовања тужених на КиМ увећана је за 50% по основу Закључка Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године. Налазом и мишљењем вештака економско-финансијске струке, утврђена је тражена разлика зараде и то у висини разлике између исплаћене зараде и минималне зараде за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године, у износу од 44.870,42 динара и разлика у висини такозваног „косовског додатка“ на име разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС од 25.12.2008. године за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године у укупном износу од 21.577,41 динар.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је тужиоцу зарада исплаћена уз увећање од 50%, на који начин је укупно реализована зарада већа од минималне. Сагласно наведеном првостепени суд је оценио да тужилац неосновано потражује утужену разлику.

Другостепени суд је прихватио правну аргументацију првостепеног суда па је применом члана 104. став 1, члана 105. став 1. и члана 107. став 1. Закона о раду, члана 5. и 6. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе и Закона о буџету Републике Србије, оценио да је жалба тужиоца неоснована.

Врховни касациони суд није прихватио становиште другостепеног суда, јер је оценио да је оно засновано на погрешној примени материјалног права.

Сходно Закону о платама службеника и намештеника у органима Аутономне покрајине и локалне управе („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 86/19), у члану 5. став 2. регулише право на исплату минималне зараде. Осим тога, сходно Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Закону о буџету Републике Србије тужиоцу припада право на увећање припадајуће зараде у висини од 50% месечно. Према налазу судског вештака према утврђеном коефицијенту

тужиоцу је плата обрачуната у мањем износу од минималне зараде и на тај износ плата је увећавана за 50% месечно. Такав обрачун је противан цитираним прописима. Тужилац имао право на исплату минималне зараде и на увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужиоца у спорном периоду мања је од износа који се добија обрачуном и применом минималне зараде уз увећање исте за 50% месечно, сагласно чему је закључак нижестепених судова донет погрешном применом материјалног права.

У складу са датом правном аргументацијом, сходно члану 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима првостепеног и другостепеног поступка донета је сходно члану 165. став 2. у вези са чланом 153. став 1. чланом 154. став 1. и чланом 163. ст. 1. и 2. ЗПП, а њихова висина одмерена је у износу од по 9.000,00 динара за састав тужбе и један образложен поднесак, 6.000,00 динара за трошкове вештачења, по 10.500,00 динара за приступ адвоката на три одржана рочишта и 6.000,00 динара за приступ адвоката на једно неодржано рочиште, судске таксе на тужбу, првостепену одлуку, жалбу и другостепену одлуку у износу од по 4.558,00 динара, односно укупни трошкови првостепеног и другостепеног поступка тужиоцу су досуђени у износу од 79.732,00 динара, одмерено према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксеној тарифи из Закона о судским таксама, а одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Трошкови ревизијског поступка тужиоцу су досуђени у износу од 18.000,00 динара на име састава ревизије, судске таксе на ревизију у износу од 9.116,00 динара и судске таксе на ревизијску одлуку у износу од 13.674,00 динара, односно укупни трошкови у износу од 40.790,00 динара, према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксеној тарифи из Закона о судским таксама.

Туженој не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165 ЗПП одлучено као у ставу петом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић